

sygn. akt XII K 24/22

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2023 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Agnieszka Wysokińska - Walczak

Protokolant: sekr. sąd. Julia Szkutnik, sekr. sąd. Urszula Urbańska, sekr. sąd. Daniel Wiśniewski

przy udziale Prokuratora Wojciecha Peleszok,

po rozpoznaniu w dniach 30 marca, 4 kwietnia, 24 maja i 16 czerwca 2023 r.

sprawy P. S. (S.), syna A. i M. urodzonego w dniu (...) w M.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. **Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 26 kwietnia 2002 roku w sprawie o sygn. akt II K 672/01** za czyn popełniony w nocy z 1 / 2 lutego 2001 roku wyczerpujący znamiona z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33 § 2 k.k. na karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 10 złotych każda. Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 02.02.2001 roku do dnia 11 marca 2002 roku.

Karę pozbawienia wolności skazany odbył w okresie od dnia 05.07.2002 roku do dnia 07.11.2002 roku.

Zastępczą karę pozbawienia wolności orzeczoną w zamian za grzywnę odbył w okresie od dnia 13.01.2003 roku do dnia 04.03.2003 roku.

2. **Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 6 kwietnia 2004 roku w sprawie o sygn. akt II K 46/03, częściowo zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 25 listopada 2004 roku, sygn. akt II Ka 545/04**, za czyny popełnione:

- a) na przełomie stycznia i lutego 1998 roku wyczerpujący znamiona z art. 291 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności,
- b) w nocy z 12/13 marca 1998 roku wyczerpujący znamiona z art. 279 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 33 § 2 k.k. na karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 10 złotych każda,
- c) w dniu 27 kwietnia 2002 roku wyczerpujący znamiona z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 33 § 2 k.k. na karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 10 złotych każda,
- d) w nocy z 26 / 27 kwietnia 2002 roku wyczerpujący znamiona z art. 289 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności,
- e) w dniu 27 kwietnia 2002 roku wyczerpujący znamiona z art. 289 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności,

f) w nocy z dnia 4 na 5 maja 2002 roku wyczerpujący znamiona z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 33 § 2 k.k. na karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 10 złotych każda,

g) w nocy z 17 na 18 maja 2002 roku wyczerpujący znamiona z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 33 § 2 k.k. na karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 10 złotych każda,

h) w nocy z 17 na 18 maja 2002 roku wyczerpujący znamiona z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 33 § 2 k.k. na karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 10 złotych każda,

i) w nocy z 17 na 18 maja 2002 roku wyczerpujący znamiona z art. 289 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności,

j) w dniu 20 maja 2002 roku wyczerpujący znamiona z art. 289 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. połączono orzeczone kary jednostkowe i wymierzono karę łączną 6 lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych po 10 złotych każda. Zaliczono na poczet kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania od dnia 17 marca 1998 roku do dnia 27 lipca 1998 roku oraz od dnia 4 marca 2003 roku.

Karę łączną pozbawienia wolności skazany odbył w okresie od dnia 04.03.2003 roku do dnia 23.10.2008 roku.

Zastępczą karę 75 dni pozbawienia wolności za orzeczoną karę łączną grzywny wykonywał w okresie od dnia 23.10.2008 roku do dnia 06.01.2008 roku.

3. Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 18 lipca 2007 roku w sprawie o sygn. akt II K 196/07 za czyn popełniony w dniu 22 października 2006 roku wyczerpujący znamiona z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Karę pozbawienia wolności wykonywał w okresie od dnia 06.01.2009 roku do dnia 06.07.2009 roku.

4. Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 20 lipca 2011 roku w sprawie o sygn. akt XVIII K 88/11, częściowo zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 27 kwietnia 2012 roku w sprawie o sygn. akt II AKa 35/12, za czyn popełniony w dniu 19 stycznia 2010 roku wyczerpujący znamiona z art. 252 § 1 k.k. w zw. z art. 282 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art. 33 § 2 k.k. na karę 100 stawek dziennych po 50 złotych każda.

Karę pozbawienia wolności odbył w okresie od dnia 27.08.2012 roku do dnia 27.02.2013 roku.

Postanowieniem z dnia 13.10.2015 roku karę grzywny zamieniono na karę zastępczą grzywny, która została wykonana z dniem 29.03.2017 roku.

5. Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 23 września 2015 roku w sprawie o sygn. akt XII K 177/13 za czyny popełnione:

a) w bliżej nieustalonym okresie pod koniec 2009 roku wyczerpujący znamiona przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k., z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 204 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 25.06.2014 roku na karę grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych po 20 złotych każda,

b) w dniu 19 października 2009 roku wyczerpujący znamiona z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. na karę grzywny w wymiarze 70 stawek dziennych po 20 złotych każda,

c) w okresie od sierpnia 2009 roku do grudnia 2009 roku wyczerpujący znamiona z art. 258 § 2 k.k. na karę grzywny w wymiarze 170 stawek dziennych po 20 złotych każda,

d) w okresie od sierpnia 2009 roku do grudnia 2009 roku wyczerpujący znamiona przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k., z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym do dnia 08.12.2011 roku w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 20 złotych każda,

e) w dniu 16 czerwca 2010 roku wyczerpujący znamiona z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

f) w dniu 4 czerwca 2010 roku wyczerpujący znamiona z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności,

g) w dniu 19 grudnia 2009 roku wyczerpujący znamiona z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,

h) w bliżej nieustalonych dniach w okresie od maja 2002 roku, jednak nie wcześniej niż do dnia 14 maja 2002 roku do lipca 2002 roku wyczerpujący znamiona przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k., z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w brzmieniu obowiązującym do dnia 08.12.2011 roku w zw. z art. 65 § 1 k.k. na karę grzywny w wymiarze 120 stawek dziennych po 20 złotych każda,

Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzono karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wymiarze 510 stawek dziennych po 20 złotych każda, na poczet których zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 16 czerwca 2010 roku do dnia 19 sierpnia 2011 roku oraz od dnia 12 czerwca 2015 roku do dnia 17 sierpnia 2015 roku, uznając obie kary za wykonane w całości.

6. Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 20 kwietnia 2017 roku w sprawie o sygn. akt II K 474/16 za czyn popełniony w okresie od dnia 28 lutego 2013 roku do dnia 22 lutego 2016 roku wyczerpujący znamiona z art. 209 § 1 k.k. na karę 1 roku ograniczenia wolności, polegającej na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 24 godzin w stosunku miesięcznym.

Postanowieniem z dnia 24 września 2018 roku Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie zarządził wobec skazanego wykonanie kary ograniczenia wolności w rozmiarze 180 dni w formie zastępczej kary pozbawienia wolności w wymiarze 90 dni.

7. Sądu Rejonowego dla Warszawy – Woli w Warszawie z dnia 2 czerwca 2017 roku w sprawie o sygn. akt IV K 386/12, utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 8 stycznia 2018 roku, sygn. akt IX Ka 1245/17 za czyny popełnione:

a) w nocy z 24 na 25 lutego 2012 roku wyczerpujący znamiona z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 czerwca 2015 roku w zw. z art. 4 § 1 k.k. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności,

b) w dniu 9 kwietnia 2012 roku wyczerpujący znamiona z art. 227 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 czerwca 2015 roku w zw. z art. 4 § 1 k.k. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,

c) w dniu 2 lipca 2012 roku wyczerpujący znamiona z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 czerwca 2015 roku w zw. z art. 4 § 1 k.k. na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 30 czerwca 2015 roku w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzeczono karę łączną 1 roku pozbawienia wolności.

Karę pozbawienia wolności odbył w okresie od dnia 26.06.2021 roku do dnia 26.06.2022 roku.

8. Sądu Rejonowego dla Warszawy – Woli w Warszawie z dnia 25 lutego 2020 roku w sprawie o sygn. akt III K 1453/19 za czyn popełniony w dniu 6 czerwca 2013 roku wyczerpujący znamiona z art. 288 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 roku w zw. z art. 4 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono mu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, tj. od dnia 06.06.2013 roku do dnia 08.06.2013 roku oraz od dnia 05.02.2016 roku do dnia 03.05.2017 roku.

orzeka

I. na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 87 kk w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 roku w zw. z art. 4 § 1 k.k. łączy jednostkowe kary orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim o sygn. akt II K 474/16 – 1 (jednego) roku ograniczenia wolności (pkt 6), Sądu Rejonowego dla Warszawy – Woli w Warszawie, sygn. akt IV K 386/12 – 1) za I czyn - karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności 2) za II czyn – karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności 3) za III czyn – karę 7(siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności (pkt 7) oraz Sądu Rejonowego dla Warszawy – Woli w Warszawie o sygn. akt III K 1453/19 – karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności (pkt 8) i wymierza **skazanemu P. S.** karę łączną 2 (dwóch) lat i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 k.pk. na poczet orzeczonej w pkt. I wyroku kary łącznej zalicza skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie IV K 386/12 (pkt 7) w okresie od dnia 26 czerwca 2021 roku do dnia 26 czerwca 2022 roku oraz w sprawie o sygn. akt III K 1453/19 (pkt 8) w okresie od dnia 6 czerwca 2013 roku do dnia 8 czerwca 2013 roku oraz od dnia 5 lutego 2016 roku do dnia 3 maja 2017 roku ;

III. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. w pozostałym zakresie połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;

IV. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie karne w zakresie wydania wyroku łącznego w pozostałym zakresie;

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. U. kwotę 216 (dwieście szesnaście złotych) powiększoną o należny podatek od towarów i usług, tytułem kosztów obrony skazanego wykonywanej z urzędu;

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego i obciąża nimi Skarb Państwa.

sędzia Agnieszka Wysokińska - Walczak

UZASADNIENIE			
Formularz UWŁ	Sygnatura akt	XII K 24/22	
Jeżeli został złożony wniosek o uzasadnienie wyroku jedynie co do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych, można			

wypełnić część 3-8 formularza			
1. USTALENIE FAKTÓW			
0.1. Wyroki wydane wobec skazanego			
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny	Data wyroku albo wyroku łącznego	Sygnatura akt sprawy
1.	Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim	26 kwietnia 2002 r.	II K 672/01
2.	Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim - częściowo zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 25 listopada 2004 roku, sygn. akt II Ka 545/04	6 kwietnia 2004 r.	II K 46/03
3.	Sąd Rejonowy w Siedlcach	18 lipca 2007 r.	II K 196/07
4.	Sąd Okręgowy w Warszawie z dnia 20 lipca 2011 r., sygn. akt XVIII K 88/11 - częściowo zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 27 kwietnia 2012 roku w sprawie o sygn. akt II AKa 35/12	20 lipca 2011 r.	XVIII K 88/11
5.	Sąd Okręgowy w Warszawie	23 września 2015 roku	XII K 177/13
6.	Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim	20 kwietnia 2017 r.	II K 474/16
7.	Sądu Rejonowego dla Warszawy – Woli w Warszawie z dnia 2	2 czerwca 2017 r.	IV K 386/12

	czerwca 2017 roku w sprawie o sygn. akt IV K 386/12 - utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 8 stycznia 2018 roku, sygn. akt IX Ka 1245/17		
8.	Sąd Rejonowy dla Warszawy – Woli w Warszawie	25 lutego 2020 roku	III K 1453/19

1.2. Inne fakty			
1.2.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
	Dotychczasowe zachowanie skazanego i jego postawa podczas odbywania kary pozbawienia wolności.	opinia o skazanym	k.96-120, 131-140, t.I
	Wielokrotna karalność	karta karna	k.9-12, 53-54, t.I
1.2.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty

1.Ocena Dowodów	
o.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów	

Lp. faktu z pkt 1.2.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1.2.1.	Wyroki, dane o karalności i opinia o skazanym	Dokumenty pochodziły od uprawnionych podmiotów, przyjęły właściwą formę, ich rzetelność nie była kwestionowana w toku procesu, żadna ze stron nie zgłaszała zastrzeżeń co do ich treści, ani też Sąd nie powziął wątpliwości co do ich autentyczności.
0.1.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów 0.2.(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 1.2.1 albo 1.2.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
1.PODSTAWA KARY ŁĄCZNEJ		
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny, data wydania wyroku albo wyroku łącznego i sygnatura akt sprawy	Kary lub środki karne podlegające łączeniu
1.	Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim z dnia 20 kwietnia 2017 roku w sprawie o sygn. akt II K 474/16	kara 1 roku ograniczenia wolności, polegająca na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 24 godzin w stosunku miesięcznym.
2.	Sąd Rejonowy dla Warszawy – Woli w Warszawie z dnia 2 czerwca 2017 roku w sprawie o sygn. akt IV K 386/12, utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w	a) kara 5 miesięcy pozbawienia wolności, b) kara 4 miesięcy pozbawienia wolności,

	Warszawie z dnia 8 stycznia 2018 roku, sygn. akt IX Ka 1245/17	c) kara 7 miesięcy pozbawienia wolności. - kara łączna 1 roku pozbawienia wolności.
3.	Sąd Rejonowy dla Warszawy – Woli w Warszawie z dnia 25 lutego 2020 roku w sprawie o sygn. akt III K 1453/19	kara 1 roku pozbawienia wolności
Zwięźle o powodach połączenia kar lub środków karnych z wyjaśnieniem podstawy prawnej		
<p>Wydając wyrok łączny w niniejszej sprawie, Sąd orzekł na podstawie przepisów Kodeksu karnego w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 r. Sąd uznał, że w przedmiotowej sprawie należy stosować przedmiotowe przepisy, gdyż są one względniejsze dla skazanego (art. 4 § 1 k.k. - jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy). Stosownie do treści art. 85 k.k. obowiązującego do dnia 1 lipca 2015 r. jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Art. 86 § 1 k.k. stanowił, że Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak</p>		

540 stawek dziennych grzywny, 18 miesięcy ograniczenia wolności albo 15 lat pozbawienia wolności, kara łączna grzywny określonej w art. 71 § 1 nie może przekraczać 180 stawek dziennych - jeżeli jest ona związana z zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności oraz nie może przekraczać 90 stawek dziennych - jeżeli jest ona związana z zawieszeniem wykonania kary ograniczenia wolności. W przypadku skazanego P. S. ze względu na daty popełnienia poszczególnych przestępstw, węzłem kary łącznej pozbawienia wolności mogły być zatem objęte kary orzeczone w sprawach Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 20 kwietnia 2017 r., sygn. akt II K 474/16, Sądu Rejonowego dla Warszawy – Woli w Warszawie z dnia 2 czerwca 2017 r., sygn. akt IV K 386/12 oraz Sądu Rejonowego dla Warszawy – Woli w Warszawie z dnia 25 lutego 2020 r., sygn. akt III K 1453/19. Co prawda, czyn, za który orzeczono karę w sprawie Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 20 kwietnia 2017 roku w sprawie o sygn. akt II K 474/16 został popełniony w okresie od dnia 28 lutego 2013 roku do dnia 22 lutego 2016 (a zatem po dniu 1 lipca 2015 r.), tym niemniej zdaniem sądu wymierzona za ten czyn kara mogła być objęta węzłem kary łącznej. W tym zakresie sąd kierował się poglądem wyrażonym w komentarzu pod red. J. Majewskiego zgodnie z którym „zakres stanów faktycznych, w których o tym, według jakiego stanu prawnego należy orzekać w przedmiocie kary łącznej, rozstrzygać będzie intertemporalna norma kolizyjna zawarta w art. 4 § 1, jest wbrew pozorom duży. Przepisy rozdziału IX w brzmieniu obowiązującym do 30 czerwca 2015 r. mogą niekiedy

znaleźć zastosowanie również do łączenia takiego zbioru kar, z których wszystkie zostały orzeczone już po 30 czerwca 2015 r. Nieprzekraczalną granicę dla stosowania przepisów dotychczasowych wyznaczają dopiero stany faktyczne, w których wszystkie przestępstwa, za które wymierzono kary podlegające łączeniu, zostały popełnione po wejściu w życie noweli z dnia 20 lutego 2015 r. (vide: J. Majewski [w:] Komentarz do niektórych przepisów ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw [w:] Kodeks karny. Komentarz do zmian 2015, Warszawa 2015, art. 19.).

Mając jednak na uwadze okoliczność, że wyroki w trzech wymienionych powyżej sprawach uprawomocniły się odpowiednio w dniach 28 kwietnia 2016 r. (pkt 1), 8 stycznia 2018 r. (pkt 2) oraz 12 sierpnia 2020 r. (pkt 3), Sąd stosownie do art. 81 ust. 2 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19, badał sytuację P. S. również w oparciu o przepisy obowiązujące w brzmieniu po 24 czerwca 2020 r. Zgodnie z treścią aktualnie obowiązującego art. 85 k.k. jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. W tym miejscu

zwrócić uwagę należy, że o ile zgodnie z obecnie obowiązującym art. 85 § 1 k.k., orzeczone kary pozbawienia wolności połączone zostałyby w tym samym układzie, co na zasadzie art. 85 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 r., to jednak ustalenie wysokości kary łącznej pozbawienia wolności na podstawie obecnie obowiązującego art. 86 § 1 k.k. doprowadziłoby do konieczności podwyższenia dolnej granicy kary. Jak stanowi powyższy przepis w aktualnym brzmieniu, sąd wymierza karę łączną w granicach powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności. Jeżeli najwyższą z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa jest kara 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności, dolną granicę kary łącznej przyjmuje się w tej wysokości. Karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach. W konsekwencji niniejszego, dolna granica kary łącznej orzeczonej na podstawie przepisów obecnie obowiązujących byłaby wyższa, aniżeli w przypadku stosowania przepisów obowiązujących do 1 lipca 2015 r., co nie jest korzystne dla skazanego.

Niemożliwe było zastosowanie reżimu prawnego obowiązującego pomiędzy 1 lipca 2015 r. – 24 czerwca 2020 r., albowiem w przypadku skazanego P. S. jedyną niewykonaną w całości przez niego karą była kara orzeczona przez Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim z dnia 20 kwietnia 2017 roku w sprawie o sygn.

akt II K 474/16, Sąd nie miał zatem możliwości wydania wyroku łącznego w oparciu o obowiązujące wówczas przepisy. Zastosowanie przepisów obowiązujących od 1 lipca 2015 r. do 24 czerwca 2020 r. musiałoby skutkować umorzeniem postępowania o wydanie wyroku łącznego.

1. WYMIAR KARY

Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy wymiarze kary łącznej

Orzekając w przedmiocie wymiaru kary, Sąd kierował się treścią art. 86 § 1 k.k. oraz wszelkimi okolicznościami, które miały wpływ na jej ukształtowanie. W myśl obowiązującego do dnia 1 lipca 2015 r. art. 86 § 1 k.k., Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 15 lat pozbawienia wolności, karę ograniczenia wolności wymierza się w miesiącach i latach. Kara łączna grzywny określonej w art. 71 § 1 nie może przekraczać 270 stawek dziennych - jeżeli jest ona związana z zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności oraz nie może przekraczać 135 stawek dziennych - jeżeli jest ona związana z zawieszeniem wykonania kary ograniczenia wolności.

Sąd wymierzając P. S. karę zastosował zasadę asperacji (wymiar kary w granicach od jednostkowej kary najsurowszej do sumy kar jednostkowych), a zatem możliwe było wymierzenie kary pozbawienia

wolności w przedziale 7 miesięcy – 2 lata i 10 miesięcy. Sąd wymierzył skazanemu karę 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, biorąc pod uwagę, że wymierzenie kary na zasadzie absorpcji może nastąpić tylko w sytuacji wyjątkowej. Zastosowanie jej może mieć zatem miejsce w wypadku, gdy skazany prezentuje postawę nie tyle poprawną, a wręcz wyróżniającą. Tymczasem spośród okoliczności, które negatywnie wpłynęły na wymiar kary łącznej, sąd uwzględnił wielokrotną karalność P. S. - co stanowi dostateczny argument, by uznać, że jest on osobą zdemoralizowaną i nie zasługuje na premiowanie w postaci zastosowania zasady absorpcji. Mimo powyższego, zdaniem Sądu nie zachodzą także przesłanki do kumulacji kar, o co wnioskował prokurator - szczególnie przez wzgląd na treść opinii ZK w S., która zawiera pewne pozytywne aspekty dotyczące zachowania skazanego w warunkach izolacji penitencjarnej – dające wyraz chociażby w nagradzaniu osadzonego czy krytycznym stosunku do popełnionych przestępstw (vide: opinia - k. 96-120, 131-140, t.I). W ocenie Sądu, kara łączna w tym wymiarze jest adekwatna do ilości, rodzaju i charakteru popełnionych przez skazanego przestępstw oraz jego warunków osobistych. Spełnia też wymogi prewencji ogólnej i szczególnej oraz może zapewnić prawidłową resocjalizację skazanego.

1. Wymiar Środka karnego

Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy łącznym wymiarze środka karnego

1. Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU łącznym	
Zwięzłe o powodach uzasadniających inne rozstrzygnięcia z wyroku łącznego, w tym umorzenie postępowania, zaliczenie okresów na poczet kary łącznej	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2.	Sąd na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie IV K 386/12 (pkt 7) w okresie od dnia 26 czerwca 2021 roku do dnia 26 czerwca 2022 roku oraz w sprawie o sygn. akt III K 1453/19 (pkt 8) w okresie od dnia 6 czerwca 2013 roku do dnia 8 czerwca 2013 roku oraz od dnia 5 lutego 2016 roku do dnia 3 maja 2017 roku.
3.	Zgodnie z treścią art. 576 k.p.k., sąd orzekł, że wyroki, które zostały objęte niniejszym wyrokiem łącznym, w pozostałym zakresie podlegają odrębnemu wykonaniu.
4.	Stosownie do treści art. 572 k.p.k., sąd umorzył postępowanie w pozostałym zakresie.

7. Koszty procesu	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
5.	Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. U. kwotę 216 (dwieście szesnaście złotych) powiększoną o

należny podatek od towarów i usług, tytułem kosztów
obrony skazanego wykonywanej z urzędu.

1.PODPIS

sędzia Agnieszka Wysokińska – Walczak